

แนวทางการดูแล/การพยาบาล

๑. บทบาทในการประเมินและการคัดกรองผู้ป่วยให้เหมาะสมกับการรักษาด้วยCAPD เนื่องจากวิธีการรักษานี้ต้องให้ผู้ป่วยดูแลตัวเอง ข่ายเหลือตนเอง ฉะนั้นการเลือกผู้ป่วยเป็นเรื่องที่สำคัญ โดยเฉพาะบุคคลจัดทำด้านจิตใจ พยาบาลต้องคำนึงถึงความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ป่วยและผู้ป่วยต้องยินยอมให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือและการดูแลตนเองเป็นอย่างดีและสม่ำเสมอ เพื่อที่จะให้การรักษาด้วยวิธีนี้ได้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย หากดูแลด้วยตนเองไม่ได้ จะต้องคำนึงถึงผู้ดูแลเป็นสำคัญ

๒. ในกระบวนการแผนการฝึกอบรมและเตรียมตัวเพื่อให้ผู้ป่วยที่รักษาด้วยCAPD คือพยาบาลควรวางแผนการฝึกอบรมให้ผู้ป่วยเพื่อที่จะเข้าใจถึงหลักการรักษาด้านวิธีนี้ ภาระได้มหำเรื่อรัง เทคนิคปลอดเชื้อ ตลอดจนขั้นตอนและวิธีการของการรักษาพร้อมทั้งสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง

๓. บทบาทในการฝึกปฏิบัติจริงให้กับผู้ป่วยในการปล่อยน้ำยาเข้าและออก โดยฝึกการผสมยาลงในน้ำยาโดยอัลกิส์ พร้อมทั้งฝึกหัดการสังเกตและบันทึกน้ำเข้าออก และสังเกตอาการและการแสดงที่เปลี่ยนแปลง ขณะและหลังทำแต่ละครั้ง

๔. บทบาทในการติดตามผลหรือการติดตามผู้ป่วยที่บ้าน โดยมีการกำหนดระยะเวลาติดตามผู้ป่วย คือ ๑ เดือน ๖ เดือน หรือแล้วแต่จะเหมาะสม สิ่งที่ควรติดตามคือ ดูระดับซีโนโกลบิน BUN Cr. ตรวจร่างกาย โดยทั่วไปร่างกายหรือไม่ นอกจากรักษาระดับตามภาวะโภชนาการ ปัญหาทางด้านจิตใจ ครอบครัว ตลอดจนการเข้าไปสังเกตภายนอกบ้าน พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้ป่วยปรับตัวได้ถูกต้องเหมาะสม และพยาบาลควรสอนให้ผู้ป่วยสังเกตและการแก้ไขภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นและทำที่บ้าน เช่น การติดเชื้อในเยื่อบุช่องห้องและผิวนังรอบๆห้อง การอุดตันของห้อง การเกิดไฟลุ่น ริดสีดวงทวารหนัก ปวดหลัง มีอาการทางสมอง คือ ความเสื่อม ซึม

ผู้ป่วยทั่วไปเรื่องร่างกายจะดีขึ้น แม้ว่าการรักษาด้วยการล้างไตทางช่องท้องชนิดต่อเนื่อง(CAPD)จะสามารถที่ให้ผู้ป่วยโรคไตด้วยเรื่องดีขึ้น แต่ก็ไม่ได้ทำให้น้ำที่ของติดตัวน้ำท้องหมด ผู้ป่วยยังคงต้องเผชิญกับภาวะเจ็บป่วยเรื่อยๆ และความยุ่งยากในวิธีการรักษา ซึ่งเน้นการควบคุมดูแลตนเองสูงกว่าปกติ ทั้งเรื่องการปฏิบัติตามแนวทางการรักษา การเปลี่ยนน้ำเข้าออก การควบคุมอาหาร การดูแลตนเองเพื่อป้องกัน ภาวะแทรกซ้อนต่างๆที่อาจเกิดขึ้น การที่จะประสบความสำเร็จในการรักษาได้นั้น จึงขึ้นอยู่กับความรู้และ ความเข้าใจ ความร่วมมือในการรักษาและทักษะในการดูแลตนเองเป็นสำคัญ พยาบาลจึงมีบทบาท/ภารกิจ/ภาระรับผิดชอบ ที่สำคัญในการให้ข้อมูลและคำแนะนำ และให้การปรึกษาในด้านเตรียมความพร้อมทั้ง ทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ป่วย ตั้งแต่ก่อนการใส่สายล้างไตทางหน้าท้อง การดูแลผู้ป่วยหลังใส่สายยาง ทางหน้าท้อง การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ป่วยดูแลตนเองเพื่อให้ได้ผลดีในการรักษา สอนผู้ป่วยในเรื่องการทำความสะอาดบาดแผล การเปลี่ยนถ่ายน้ำยา และการดูแลตนเองทั่วๆไป การสังเกตสิ่งผิดปกติและการแก้ไข เป็นต้น การดูแลเมื่อเกิดภาวะแทรกซ้อน รวมทั้งการติดตามผลการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศและต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อ / นามสกุล นายสาวกธรรม รอดภัย

อายุ ๒๕ ปี การศึกษา ปริญญาตรีพยาบาลศาสตรบัณฑิต

ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คอมพิวเตอร์

๑.๒ ตำแหน่ง พยานวัฒนาชีพปฏิบัติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบ (เดียຍ่อ) พยานวัฒนาชีพปฏิบัติการ หอผู้ป่วยศัลยกรรมชายลามัยชั้น ๑ ดูแลผู้ป่วยด้านศัลยกรรมชาย อายุ๑๕ปีขึ้นไป และผู้ป่วยประจำลังค์

๑.๓ ชื่อเรื่อง/หลักสูตร โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการดูแลผู้ป่วยบำบัดทดแทนไตที่ได้รับการล้าง ทางช่องท้อง (CAPD) หลักสูตร ๖ วัน

สาขาวิชาพยาบาลอาชุราศวัสดิ์และจิตเวชศวัสดิ์

เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย
แหล่งที่หันหน้า โรงพยาบาลศรีราช

งบประมาณ เงินงบประมาณกรุงเทพมหานคร เงินบำรุงโรงพยาบาล

จำนวน ๕๐๐ บาท

ระหว่างวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๔ วันที่ ๑๒ – ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

ภาคปฏิบัติ วันที่ ๖ – ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕

สถานที่ โรงพยาบาลศรีราช

รวมระยะเวลาการรับทุน ๖ วัน

ภายใต้โครงการ

ของหน่วยงาน ภาควิชาพยาบาลศรีราช ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศรีราช
คุณวุฒิ / วุฒิบัตรที่ได้รับ สำเร็จการฝึกอบรม เชิงปฏิบัติการ การดูแลผู้ป่วยบำบัดทดแทนไตที่
ได้รับการล้างทางช่องท้อง (CAPD) หลักสูตร ๖ วัน

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย

(โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการ)

๒.๑ วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาบุคลากรพยาบาลให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวิธีการรักษาโรค ให้หายเรื้อรังระยะสุดท้าย สามารถให้การดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม ให้สอดคล้องกับวิธีการรักษาด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัย และให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยและครอบครัวได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ

๑. อธิบายหลักการ วิธีการและปฏิบัติการใช้เครื่องบำบัด ทดสอบได้ด้วยการล้างทางช่องท้องได้ อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

๒. เข้าใจขั้นตอนการใส่สาย Tenckhoff และร่วมวางแผนให้การพยาบาลได้

๓. ให้การดูแล ประเมินอาการ อาการแสดง วีเคราะห์ คาดการณ์ ป้องกันและจัดการ

กับความเสี่ยงและการแทรกซ้อนต่างๆที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ป่วย

๔. ให้คำปรึกษาผู้ป่วย ผู้ดูแลในการดูแลและประเมินอาการตนเองให้ก่อนเกิดภาวะแทรกซ้อน

๒.๒ เนื้อหา (โดยย่อ) ภาคทฤษฎี

๑. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโรคไตวายเรื้อรัง วิธีการล้างไตผ่านทางช่องห้องด้วยวิธีพื้นฐานและการใช้เครื่องมือพิเศษฯลฯ
๒. การใส่สายสำหรับล้างไต และการดูแลห้องก่อนและหลังการใส่สายล้างไตทางหน้าท้อง
๓. บทบาทของพยาบาลในการป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากการล้างไตผ่านทางช่องห้อง
๔. การส่งเสริมสนับสนุนทางสังคม และจิตวิญญาณแก่ผู้ป่วยและผู้ดูแล

ภาคปฏิบัติ

๑. การสอนสาริตและฝึกปฏิบัติ เรื่องการบำบัดทางหน้าที่ผ่านทางช่องห้องด้วยวิธีพื้นฐานและการใช้เครื่องมือพิเศษฯลฯ
๒. การลงฝึกปฏิบัติทางคลินิกกับผู้ป่วยจริง ตามหอผู้ป่วยต่างๆ และศึกษาดูงานในหน่วยการล้างไตผ่านทางช่องห้อง ของโรงพยาบาลศิริราช (เอกสารแนบท้าย)

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

- ต่อตนเอง มีความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วยที่ล้างไตผ่านทางช่องห้องมากขึ้น มีประสบการณ์ความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือพิเศษ ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมวิชาชีพจากโรงพยาบาลอื่น
- ต่อหน่วยงาน สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือแนะนำการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการล้างไตทางช่องห้องให้แก่บุคลากรในหน่วยงานได้ เพิ่มคุณภาพในการพยาบาล ช่วยลดภาวะแทรกซ้อนและความเสี่ยงที่อาจเกิดกับคนไข้
- อื่น ๆ (ระบุ) _____

ส่วนที่ ๓ ปัญหา / อุปสรรค เนื่องจากผู้เข้าอบรมไม่ได้ทำงานในหน่วยไตเทียม หรือกับผู้ป่วยโรคไตโดยตรง จึงทำให้นักภาพของการดูแลผู้ป่วยไม่ออกในการเรียนภาคทฤษฎี ในภาคปฏิบัติผู้ป่วยมีจำนวนมากและเวลาฝึกอบรมจำกัดฝึกปฏิบัติได้น้อย

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ควรให้พยาบาลวิชาชีพมีความรู้ด้านนี้ เพราะผู้ป่วยที่ล้างไตผ่านทางหน้าท้องก็มีอยู่จำนวนมาก โดยเฉพาะพยาบาลที่ทำงานกับผู้ป่วยด้านอายุรกรรม ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการพยาบาล ผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังที่ใช้การล้างไตด้วยวิธีนี้

ลงชื่อ.....ลักษณ์ ราษฎร์ ผู้รายงาน
(นางสาวภัทรารณ รอดภัย)

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

การอบรมในครั้งนี้สร้างความรู้ให้กับบุคลากร เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

ลงชื่อ หัวหน้าส่วนราชการ
(นายชูวิทย์ ประดิษฐ์บาทุกา)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลพบุรี

โรคไตเรื้อรัง

โรคไตเรื้อรังคือภาวะที่ไตไม่สามารถทำหน้าที่ในการขัดของเสียออกจากร่างกายและไม่สามารถทำหน้าที่ในการรักษาสมดุลของน้ำ อิเล็กโทรไลต์ และกรดด่างของร่างกาย หรือภาวะที่ได้ถูกทำลายเป็นเวลานานจนไม่สามารถกลับฟื้นคืนสภาพได้ โดยหน่วยไต (nephron) จะค่อยๆ ถูกทำลายจนกระทั่งหายไปที่เหลือไม่สามารถทำงานชดเชยส่วนที่เสียไปได้ ทำให้มีการเสื่อมของโครงสร้างอวัยวะและหน้าที่ของไตซึ่งได้แก่ การกรอง การดูดกลับ และการสร้างฮอร์โมนลดลงเรื่อยๆ

การแบ่งระยะโรคไตเรื้อรัง การสูญเสียหน้าที่ของไตจะค่อยๆ เป็นไปโดยมีการแบ่งระยะความรุนแรงของโรคเป็น ๕ ระยะ ตามการสูญเสียหน้าที่ของไตตามค่าอัตราการกรอง (glomerular filtration rate: GFR) ดังนี้ (ลิวอรัน อุนนาภิรักษ์ และคณะ, ๒๕๕๐; สมาคมโรคไตแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๒; NKF, ๒๐๐๓) ระยะที่ ๑ เป็นระยะที่เนื้อไตเริ่มถูกทำลายแต่เมื่อวัดค่าอัตราการกรองยังมีค่ามากกว่า ๙๐ มิลลิลิตรต่อนาทีต่อพื้นที่ผิวร่างกาย ๑.๗๓ ตารางเมตร

ระยะที่ ๒ เป็นระยะที่เนื้อไตถูกทำลายมากขึ้น และมีค่าอัตราการกรองลดลงคือ เท่ากับ ๖๐ – ๔๕ มิลลิลิตรต่อนาทีต่อพื้นที่ผิว_r่างกาย ๑.๗๓ ตารางเมตร ในระยะที่ ๑ และระยะที่ ๒ นี้เป็นระยะที่ไตยังสามารถทำหน้าที่ได้ร้อยละ ๔๐-๗๐ ไม่มีอาการแสดงของโรค การตรวจเลือดทางห้องปฏิบัติการของค่ายูเรียในเลือด (Blood urea nitrogen: BUN) และครีอตินินปกติ หน้าที่ของไตเกี่ยวกับการควบคุมกรดด่างในร่างกายและการขับออกเช่น ยา สารพิษต่างๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ระยะที่ ๓ เป็นระยะที่เรียกว่าภาวะโรคไตเรื้อรัง คือมีการทำงานของไตลดลงครึ่งหนึ่งและมีค่าอัตราการกรองเท่ากับ ๓๐ – ๒๕ มิลลิลิตรต่อนาทีต่อพื้นที่ผิว_r่างกาย ๑.๗๓ ตารางเมตร

ระยะที่ ๔ เป็นระยะที่ผู้ป่วยมีโรคไตเรื้อรังที่มีความรุนแรงมากขึ้นการทำงานของไตลดลงอย่างมาก มีค่าอัตราการกรองเท่ากับ ๑๕ – ๒๕ มิลลิลิตรต่อนาทีต่อพื้นที่ผิว_r่างกาย ๑.๗๓ ตารางเมตร ในระยะที่ ๓ และระยะที่ ๔ นี้เริ่มมีการสูญเสียหน้าที่ของไต โดยที่หน้าที่การทำงานของไตเหลือร้อยละ ๖๐ – ๔๐ อัตราการกรองลดลงทำให้สารละลายปริสุทธิ์ ความสามารถทำให้ปัสสาวะเข้มข้นลดลงและการหลั่งยอร์โมน ลดลง เริ่มมีอาการแสดงและอาการ คือมีการเพิ่มขึ้นเล็กน้อยของระดับยูเรียในเลือด และครีอตินินในกระแสเลือด, มีของเสียคงค้างในกระแสเลือดเล็กน้อย ปัสสาวะออกน้อย ปัสสาวะบ่อยตอนกลางคืน และ ภาวะโลหิตจาง อาการแสดงและอาการ จะเกิดขึ้นมากเมื่อทำการทำงานหนักมากขึ้น เช่นการขาดน้ำ การขับสารพิษ ความสามารถในการควบคุมภาวะความสมดุลของร่างกายลดลง

ระยะที่ ๕ เป็นระยะที่เข้าสู่ภาวะไตวายเรื้อรังรุนแรงสุดท้าย มีค่าอัตราการกรองน้อยกว่า ๑๕ มิลลิลิตรต่อนาทีต่อพื้นที่ผิว_r่างกาย ๑.๗๓ ตารางเมตร ในระยะที่ ๕ นี้หน้าที่การทำงานของไตเหลือน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ จากปกติ มีการสูญเสียหน้าที่อย่างรุนแรงในการควบคุม การขับออกและการผลิตยอร์โมน ไม่สามารถควบคุมภาวะความสมดุลของร่างกายได้ มีการเพิ่มขึ้นของระดับยูเรียในเลือดและ ครีอตินินในเลือด มีภาวะโลหิตจาง ภาวะพอกไฟต์ในเลือดสูง ภาวะแคลเซียมในกระแสเลือดสูง ภาวะปัสสาวะเชื่อมในกระแสเลือดสูง เกิดภาวะน้ำเกิน บีบีสภาวะออกน้อย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของอวัยวะเกือบทุกระบบของร่างกายโดยเรียกสุ่มอาการนี้ว่า กลุ่มอาการยูรีเมีย (uremic syndrome) ในระยะนี้เป็นช่วงที่ผู้ป่วยควรได้รับการ